

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/326/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817213528
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817213528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobkyne I. D., nar. XX.X.XXXX, bytom I. R., zastúpenej JUDr. Z. X., advokátom so sídlom v W., J. Y. X/A, proti žalovanému C. X. G., s.r.o., so sídlom v H., C. XX, V. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Z. X., s.r.o., so sídlom v H., Y. XX, V. XX XXX XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. marca 2018, č. k. 10Csp/177/2017-81, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e tak, že žalovaný je p
o v i n ň ý zaplatiť žalobkyni 106,71 eur s úrokmi z omeškania 5 % s účinnosťou od 13.11.2017 do
zaplatenia, všetko do troch dní.

Žalobkyni sa p r i z ň á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktoré je povinná nahradiť mu žalobkyňa s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v sume 106,71 eur s príslušenstvom predstavujúce plnenie, ktoré žalovaný získal na úkor žalobkyne plnením bez právneho dôvodu zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11.10.2007, ktorú považovala za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že nebol dodržaný postup podľa § 43a ods. 1, § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože návrh zmluvy obsahoval iné údaje o RPMN a splatnosti úveru ako akceptácia návrhu zmluvy žalovaným, v ktorej boli uvedené odlišné údaje o výške RPMN a splatnosti úveru. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že Dňa 8.10.2007 žalobkyňa požiadala o poskytnutie revolvingového úveru v sume 20.000,- Sk. V žiadosti bolo v bode 5. uvedených 36 mesačných splátok splatných v 14. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky vrátane úroku v sume 1.208,- Sk, zmluvná odmena v sume 23.488,- Sk, predpokladaná RPMN 79,49%, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu v sume 16.815,- Sk a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45%. V údajoch o schválenom revolvingovom úvere v bode 6. žiadosti a zmluvy o revolvingovom úvere bola uvedená výška poskytnutého úveru v sume 20.000,- Sk, splatnosť úveru v 36 mesačných splátkach splatných v 13. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky vrátane úroku v sume 1.208,- Sk, zmluvná odmena v sume 23.488,- Sk, RPMN 76,76%, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu v sume 16.815,- Sk a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45%. Veriteľ návrh žalobkyne na uzavretie úverovej zmluvy zo dňa 8.10.2007 akceptoval dňa 11.10.2007, čo je zrejme z obsahu žiadosti a zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru založenej v spise na čl. 5 a čl. 48. Žalobkyňa na splatenie úveru poukázala sumu 770,59 eur. Na právny vzťah zmluvných strán zo zmluvy poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 11.10.2007 sa vzťahujú príslušné ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch, v znení platnom do 10.6.2010. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 2 písm. d/, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom do 10.6.2010; § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetná úverová zmluva zo dňa 11.10.2007 vzhľadom na jej obsahové náležitosti je spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný ako dodávateľ poskytol žalobkyni, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa) finančné prostriedky, ktoré sa žalobkyňa zaviazala splácať v splátkach. Súd prvej inštancie zastával názor, že pri uzavieraní úverovej zmluvy bol dodržaný kontraktčný postup upravený v § 43a až § 44 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa podala dňa 08.10.2007 písomný návrh na uzavretie zmluvy vo forme žiadosti, v ktorej uviedla výšku a podmienky poskytnutia úveru. Žalovaný návrh žalobkyne dňa 11.10.2007 v písomnej forme akceptoval. Súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že návrh na uzavretie zmluvy obsahoval odlišné podmienky oproti jeho akceptácii žalovaným, pretože návrh a jeho akceptácia sa líšia len v termíne splatnosti jednotlivých splátok, keď v návrhu žalobkyne bol uvedený 14. deň v mesiaci a v akceptácii návrhu žalovaným bol uvedený 13. deň v mesiaci. Táto zmena však nemôže byť sama o sebe dôvodom pre konštatovanie, že akceptácia návrhu žalovaným obsahuje takú zmenu zmluvných podmienok, v dôsledku ktorej by prijatie návrhu bolo jeho odmietnutím a považovalo sa za nový návrh, pretože posunutie lehoty splatnosti jednotlivých mesačných splátok o jeden deň skôr nie je zmenou podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu musí ísť o podstatnú zmenu zmluvných podmienok majúcou rozhodujúci vplyv na to, či druhá strana zmluvného vzťahu prejaví vôľu za zmenených podmienok zmluvu uzatvoriť a má právo rozhodnúť sa, či nový návrh druhej zmluvnej strany prijme alebo nie. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v návrhu zmluvy bola uvedená predpokladaná RPMN vo výške 79,49% a v akceptácii návrhu žalovaným vo výške 76,76%, k tomuto súd uviedol, že hodnota RPMN úveru nie je náležitou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Hodnota RPMN zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v Zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. V žiadosti uviedla požadovanú čiastku úveru, počet a termín splatnosti splátok úveru, ich výšku, celkovú čiastku, ktorú musí zaplatiť, predpokladanú RPMN úveru, predpokladanú RPMN revolvingového úveru a zmluvnú odmenu za poskytnutie revolvingu. Išlo tak nepochybne o návrh na uzatvorenie zmluvy podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, konkrétne zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm., b/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa návrh zmluvy podpísala dňa 8.10.2007. Následne dňa 11.10.2007 podpísal návrh zmluvy aj žalovaný, ktorý do predtlačenej formulára žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere v bode 6. uviedol údaje o schválenom úvere /výška schváleného úveru, počte splátok úveru a termíne splatnosti splátok úveru, ich výšku, celkovú čiastku, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť, RPMN, zmluvnú odmenu za poskytnutie revolvingu a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Týmto spôsobom žalovaný návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy prijal podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka. Strany sa tak dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím medzi nimi došlo podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade so Zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. K výhrade žalobkyne, že v úverovej zmluve absentuje dojednanie úrokov a poplatkov, čo má za následok, že dodávateľ nemôže od spotrebiteľa požadovať zaplatenie nedojednaných úrokov a poplatkov s poukazom na § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd udáva, že v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11.10.2007 Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere samostatne neuvádzal dojednanie výšky zmluvných úrokov. Je však pravdou, že podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu zmluvy však nepochybne vyplýva, že v mesačnej splátke v sume 1.208,- Sk bol zahrnutý aj úrok, čo je v návrhu o poskytnutie úveru a v akceptácii návrhu riadne uvedené. To znamená, že žalobkyňa musela vedieť, že hodnota úverovej splátky v sebe obsahuje aj úrok, ktorý sa zaviazala v úverovej splátke platiť. Z uvedeného vyplýva, že medzi zmluvnými stranami bol dojednaný aj úrok vyjadrený v hodnote splátok, pričom súčin počtu splátok a výšky splátok (36 splátok po 1.208,- Sk) predstavuje sumu 43.488,- Sk, ktorá je v návrhu zmluvy a v jeho akceptácii uvedená ako nominálna hodnota úveru, vrátane úrokov. Žalobkyňa potom splácala len to, na čom sa so žalovaným dohodla. Súd prvej inštancie žalobu žalobkyne

ako neopodstatnenú zamietol, pretože nebolo preukázané, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol vo veci úspešný, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v plnej výške, 100%. Neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania nevznikol.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Žalobkyňa uviedla, že mechanizmus uzatvárania predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere považuje za nejasný, nezrozumiteľný a odporujúci základným princípom uzatvárania zmluvných vzťahov v zmysle Občianskeho zákonníka. Dňa 11.10.2007 došlo k zmene podmienok zmluvy o revolvingovom úvere zo strany žalovaného, ktoré zmeny sa týkajú náležitosti RPMN a dňa splatnosti splátok v priebehu splácania a o ktorých zmenách nebola žalobkyňa upovedomená ešte v čase predtým, než malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy, keďže po tom, čo zmluvu žalobkyňa podpísala (dňa 08.10.2007), už nemohla ovplyvniť jej obsah. V dôsledku zmeny podmienok návrhu k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo. Ak dodávateľ hodnoty jednotlivých zákonom obligatórnych náležitostí zmení, zo strany dodávateľa nejde o prijatie návrhu, ale o nový návrh podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K platnému uzatvoreniu zmluvy teda môže logicky dôjsť až po prijatí nového návrhu. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/449/2016 zo dňa 31.01.2018 ako aj ďalšie rozhodnutia tohto súdu. Ďalej mala za to, že samotnú neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere možno odvodiť aj s poukazom na neprimeranú výšku odmeny za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Takáto odmena je neprimerane vysoká, je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože predstavuje 117,44 % z poskytnutej čiastky úveru. Dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je neplatná. Pokiaľ zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na zmluvu ako celok. Súd sa mal preto v tejto súvislosti podľa žalobkyne vysporiadať aj s predmetnou otázkou v zmysle jeho povinnosti ex offo skúmať neplatnosť právneho úkonu. Aj keď súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej veci došlo k zmene podmienok medzi návrhom na uzatvorenie zmluvy a jeho akceptáciou, pre žalobkyňu z nepochopiteľných dôvodov zároveň súd prvej inštancie uviedol, že zmena spočívajúca v posunutí lehoty splatnosti nie je podstatnou zmenou a teda ani takou zmenou, akú má na mysli § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobkyne sa jedná o nesprávne úvahy súdu prvej inštancie, ktorý svojvoľne vytvoril osobitnú kategóriu v rámci zmien, ktoré predpokladá § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. že sa musí jednať len o tzv. „podstatnú zmenu“, pretože údajne len táto by mohla znamenať zmenu pôvodného návrhu a teda aj jeho odmietnutie a adresovanie návrhu nového. Podľa žalobkyne je neprípustné vykladať § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka takým reštriktívnym spôsobom, ako to prezentoval súd prvej inštancie. Tiež nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie o tom, že uvedenie odlišnej hodnoty náležitosti RPMN v akceptácii oproti návrhu, nie je zmenou pôvodného návrhu. Nič na tom nemení ani fakt, že RPMN je počítaná podľa zákonného vzorca. Pokiaľ má byť totiž zmluva jasná, zrozumiteľná a nemá byť zavádzajúca, nesmie sa žiadny údaj v rôznych častiach textu odlišovať od údajov prvotného. Uvádzať odlišné údaje o výške RPMN a odôvodniť túto skutočnosť spôsobom jej výpočtu nie je možné, pretože takáto skutočnosť je pre spotrebiteľa zavádzajúca. Žalobkyňa vo vzťahu k zmenenej náležitosti RPMN (uvedenej v akceptácii návrhu) nevyjadrila svoj súhlas podpisom, preto aj pokiaľ by súd nevyhodnotil zmluvu ako absolútne neplatnú, ostávalo by určiť poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, z čoho by plynul ten istý nárok žalobkyne voči žalovanému, t.j. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ibaže by sa už jednalo o plnenie bez právneho dôvodu namiesto plnenia na základe neplatného právneho úkonu. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nezaoberal otázkou toho, či zmluva o revolvingovom úvere obsahuje náležitosť RPMN, pretože pokiaľ by sa predmetnou otázkou skutočne zaoberal, potom by musel dospieť k tomu záveru, že táto náležitosť v zmluve o revolvingovom úvere vyjadrená v písomnej forme nie je. Odvolaciemu súdu navrhovala, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobkyni prizná voči žalovanému aj nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, alternatívne odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobkyňa si tiež uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu v podanom odvolaní s tým, že predmetnej zmluve o revolvingovom úvere došlo k zmene náležitosti vo výške RPMN. Poukázal na odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktorý tiež potvrdil, že hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Uviedol, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávajú a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda

navrhnuť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Je toho názoru, že aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Mal za to, že súd prvej inštancie správne posúdil otázku vzniku zmluvného vzťahu, kedy neakceptoval tvrdenie žalobcu o zmene RPMN ako dôvode pre odmietnutie návrhu a nový návrh na uzavretie zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a žalovanému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

4. Žalobkyňa v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že je zásadný rozdiel v tom, keď dodávateľ v návrhu zmluvy uvedie hodnotu RPMN „X“ a v prijatí návrhu túto hodnotu RPMN zmení na „Y“ bez vedomosti spotrebiteľa o tejto zmene. Čo sa týka poukazu žalovaného na uznesenie KS Trenčín, sp. zn.: 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016 poznamenala, že ide o ojedinelú odchýlku rozhodovacej praxe tohto krajského súdu. V zmluve o úvere nie je uvedené, aká je výška úroku, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť. Poukázala aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15. Je potrebné mať na zreteli, že Súdny dvor EÚ vo svojom rozsudku na viacerých miestach prízvukuje a pripomína požiadavky, ktoré dodávateľia vo veľkom rozsahu porušovali a porušujú. Konkrétne ide o požiadavky určitosti, stručnosti, presnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, ktoré musia dodávateľia dodržiavať v zmluvných vzťahoch so slabšou zmluvnou stranou. V ostatnom žalobkyňa odkázala na svoju doterajšiu argumentáciu a navrhla rozhodnúť tak, ako je uvedené v jej odvolaní.

5. Žalovaný v písomnej duplike k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že pri uzatvorení zmluvy nedošlo k žiadnej zmene v údaji RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6. V bode 5 sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti (kedy nie sú známymi všetky relevantné údaje, ktoré sa do zákonného matematického vzorca výpočtu RPMN vkladajú) označená iba ako predpokladaná s ohľadom na tú skutočnosť, že RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa). Podľa článku 3., ods. 3.1 zmluvných dojednaní: Pri stanovení RPMN v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zmluvné strany vychádzajú z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac, a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky. Za rovnaký mesiac sa podľa tejto Zmluvy o RÚ a podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje 30,41666 dňa, t.j. 365/12. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určujú okamih, v ktorom možno určiť výšku RPMN - v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný mal za to, že pri výpočte postupoval správne, keď zdôrazňoval práve uvádzanú okolnosť, t.j. okamih výpočtu. Nakoniec, už na základe samotného označenia uvedených náležitostí musí byť spotrebiteľovi zrejmé, že údaje „predpokladaná RPMN“ a „RPMN za úver“ nie sú synonymami. Poprel tvrdenia žalobcu o údajnej zmene vo výške RPMN a poukázal na to, že odlišné závery prezentoval pri svojej rozhodovacej činnosti aj Krajský súd v Trenčíne v uznesení, sp. zn. 5Co/839/2015. V zmluve je uvedená RPM, na základe ktorej je dlžníkovi zrejmé, aké sú celkové ročné náklady s poskytnutím úverom. V ostatnom sa pridrižiava doterajších vyjadrení a návrhov.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť z nasledovných dôvodov:

7. K odvolacím námietkam týkajúcich sa podmienok uzavretia zmluvy, odvolací súd uvádza, že predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasnú vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

8. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že dňa 8.10.2007 žalobkyňa požiadala o poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len „zmluva o úvere“), kde v bode 5. požiadala o poskytnutie úveru v sume 20.000,- Sk (663,87 eur) , splatnosť 36 mesačných v splátkach splatných 14 deň v mesiaci, mesačná splátka vrátane úroku 1208 Sk, zmluvná odmena v sume 23.488,- Sk, predpokladaná RPMN 79,49%, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu v sume 16.815,- Sk a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45%. V bode 6. označenom ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere v Sk (nevyplňujte)“ veriteľ doplnil údaje: výška poskytnutého úveru v sume 20.000,- Sk, splatnosť úveru v 36 mesačných splátkach splatných v 13. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky vrátane úroku v sume 1.208,- Sk, zmluvná odmena v sume 23.488,- Sk, RPMN 76,76%, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu v sume 16.815,- Sk a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45%. Žalobkyňa úverovú zmluvu podpísala dňa 8.10.2007 a veriteľ dňa 11.10.2007, kedy veriteľ akceptoval návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy.

9. Proces uzatvárania zmlúv je možné vo všeobecnosti rozdeliť na fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ako uvádza v odvolaní žalobkyňa, pričom musí ísť o prijatie návrhu bez jeho zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Odvolací súd poukazujúc na ustanovenia § 43, § 43a, § 43c a § 44 Občianskeho zákonníka v platnom znení konštatuje, že žalobkyňa bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru a to bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu.

10. Ak veriteľ v bode 6. zmluvy o úvere uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v bode 5. zmluvy o úvere, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať, nakoľko údaje vyplnené veriteľom modifikovali návrh na uzatvorenie zmluvy žalobkyňou, hoci aj len v otázke splatnosti mesačnej splátky poskytnutého úveru. Žalobkyňa podpísala zmluvu dňa 08.10. 2007 a veriteľ dňa 11.10.2007. Žalobkyňa nebolo umožnené prípadne meniť akékoľvek údaje, ktoré vyplnil veriteľ v bode 6. Zmluvy o úvere, a ktoré mali byť pre žalobkyňu záväzné, ako aj to, že žalobkyňa nemala vedomosť o podstatných údajoch zmluvy, ako napr. výška RPMN, hoci v tejto súvislosti je potrebné prisvedčiť žalovanému, že výška RPMN nie je údajom, ktorý by mohli zmluvné strany dohodnúť, ale táto závisí od výpočtu na základe iných parametrov zmluvy, čo však nezbavovalo povinnosti veriteľa uviesť konkrétnu vypočítanú výšku RPMN v zmluve o úvere, s ktorou by sa žalobkyňa mala možnosť oboznámiť ešte pred tým, než zmluvu o úvere podpísala. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že ďalšie údaje o ktorých nemala žalobkyňa vedomosť a ktoré modifikujú pôvodný návrh na uzatvorenie zmluvy žalobkyňou vyplývajú aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 11.10.2007, ktoré nebolo zo strany žalobkyne výslovne prijaté (podpísané), a to napr. v údaje o splatnosti prvej a poslednej splátky, maximálnej výške revolvingového úveru, schválenej výške revolvingu.

11. Odvolací súd je preto toho názoru, že predmetná zmluva o úvere platne nevznikla a z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo potrebné vyhovieť. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, §456, § 457 Občianskeho zákonníka v platnom znení s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa zaplatila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo poskytnuté a koľko tvorilo istinu predmetného úveru o sumu 106,71 eur, ktorú si žalobkyňa titulom bezdôvodného obohatenia uplatnila žalobou, odvolací súd nárok na vydanie tejto sumy žalobkyni priznal. Odvolací súd zároveň žalobkyni priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % s účinnosťou od 13.11.2017 do zaplatenia, keďže tento bol uplatnený v súlad s aktuálnou úrokovou sadzbou podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to odo dňa , kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy potom, čo bol na základe predžalobnej výzvy zo dňa 07.11.2017 žalobkyňou vyzvaný na jej úhradu do 12.11.2017.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

13. O náhrade trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1CSP. V konaní bola žalobkyňa v plnom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).